

MSW

AAB135456

RZECZPOSPOLITA POLSKA

Warszawa, 1 lutego 2013 r.p.o. Szef
Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego*Dariusz Łuczak*P - 1167 /2013/5222/MO**Pan Piotr STACHAŃCZYK****SEKRETARZ STANU****MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

Odpowiadając na pismo nr DP-III-0231-82/12/JP z dnia 21 stycznia 2013 r., za którym przesłany został projekt ustawy o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej, uprzejmie informuję co następuje:

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż w przedstawionym do zaopiniowania projekcie zawarta jest pewna nieścisłość, która w konsekwencji pozbawia funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego możliwości użycia środka przymusu bezpośredniego w postaci granatów łzawiących. Zgodnie bowiem z § 6 pkt 3 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie środków przymusu bezpośredniego stosowanych przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (Dz. U. Nr 70, poz. 638), w obecnym stanie prawnym funkcjonariusze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego posiadają uprawnienie do stosowania ręcznych granatów łzawiących. Na wcześniejszych etapach prac legislacyjnych związanych z tym projektem, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego sygnalizowała konieczność zachowania w dalszym ciągu tego uprawnienia. Takie też były ustalenia poczynione chociażby podczas konferencji uzgodnieniowej w dniu 27 września 2012 r. Zauważyć też należy, iż potwierdzenie akceptacji zgłaszanego przez nas postulatu projektodawcy uwzględnili w uzasadnieniu do opiniowanego projektu, z którego wynika, iż funkcjonariusze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego posiadać będą w dalszym ciągu uprawnienie do stosowania środków powodujących dysfunkcję niektórych zmysłów lub organów, w tym między innymi środków łzawiących, do których niewątpliwie zaliczyć należy granaty łzawiące. Co więcej, w uzasadnieniu projektu mowa jest także o rezygnacji, z przysługujących do tej pory Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, prawa użycia niektórych środków przymusu bezpośredniego, ale tylko w postaci kaftana bezpieczeństwa i pasa obezwładniającego. Biorąc powyższe pod uwagę, pozbawienie funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego możliwości używania granatów łzawiących jest tym bardziej niezrozumiałe, gdyż projektowane przepisy zawierają uprawnienie do używania ręcznych miotaczy substancji obezwładniających oraz innych

MINISTERSTWO SPRAW WEWNĘTRZNYCH KANCELARIA GŁÓWNA -5- wpłynęło dn 1. LUT. 2013 nr <u>RLC.P.1167.5222</u>
--

urządzeń przeznaczonych do miotania środków obezwładniających, których działanie jest tożsame z granatem łzawiącym. Co więcej, wskazać należy, iż w praktyce działania Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego wyżej wymieniony środek przymusu bezpośredniego jest stosowany przez odpowiednio wyszkoloną grupę funkcjonariuszy w ściśle określonych sytuacjach, współdziałających niejednokrotnie z oddziałami antyterrorystycznymi Policji, Straży Granicznej, czy też Żandarmerii Wojskowej, które mają obecnie możliwość stosowania tego rodzaju środków.

Mając powyższe na uwadze, Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego zwraca się o wyeliminowanie powyższej nieścisłości i przywrócenie w opiniowanym projekcie możliwości stosowania granatów łzawiących przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Ponadto uprzejmie informuję, iż Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego w dalszym ciągu podtrzymuje zawartą w piśmie nr P-4343/2012 z 24 lipca 2012 r. propozycję dodania w przepisie zmieniającym ustawę o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (art. 68 projektu) nowego art. 43b, dotyczącego możliwości wydawania poleceń, a także stosowania środków przymusu bezpośredniego i broni palnej przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego realizujących czynności ochronne osób (VIP) oraz ochrony różnego rodzaju spotkań, konferencji, ćwiczeń antyterrorystycznych, odbywających się poza obiektami Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Stwierdzić należy, iż zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu do podstawowych zadań ustawowych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego należy rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw terroryzmu. Co więcej, zgodnie z art. 12a ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym zadania z zakresu przeciwdziałania, zapobiegania i usuwania skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym są realizowane we współpracy z organami administracji rządowej właściwymi w tych sprawach, w szczególności z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Ponadto ustawa ta nałożyła obowiązek współpracy na każdym szczeblu samorządu terytorialnego – odpowiednio wojewody, starosty czy wójta z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie przeciwdziałania, zapobiegania i usuwania skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym. Dodatkowo zaznaczyć należy, iż rola i znaczenie Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego związana z zabezpieczeniem antyterrorystycznym kraju została dostrzeżona przez ustawodawcę na gruncie rozwiązań prawnych przyjętych w związku z przygotowaniem i realizacją inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej. Wskazać bowiem należy, iż zgodnie z art. 49 ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789), Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego został wyposażony w uprawnienie do przekazywania zaleceń i informacji inwestorowi obiektu jądrowego, w przypadku powzięcia przez niego informacji o możliwości wystąpienia sytuacji kryzysowej będącej skutkiem zdarzenia o charakterze terrorystycznym.

W naszej ocenie realizacja tych zadań stwarza niezbędną konieczność wyposażenia funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w prawo wydawania poleceń, a także stosowania środków przymusu bezpośredniego i broni palnej podczas realizacji czynności ochronnych osób (VIP) oraz ochrony różnego rodzaju spotkań, konferencji, ćwiczeń antyterrorystycznych, odbywających się poza obiektami Agencji Bezpieczeństwa

Wewnętrznego. Brak tych możliwości może w konsekwencji przełożyć się na bezpieczeństwo w pierwszej kolejności ochraniających osób bądź istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa obiektów jak też i samych funkcjonariuszy realizujących zadania służbowe w tym zakresie.

W ocenie Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego doprecyzowania wymaga również zaproponowane nowe brzmienie art. 43 ust. 5 oraz treść nowego art. 43a ust. 3 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu. Przepisy te dotyczą ochrony obszarów i obiektów obu Agencji, a także realizacji konwojów i doprowadzeń. Zwrócić jednak należy uwagę, iż projektując przedmiotowe zapisy autor, prawdopodobnie omyłkowo, pominął w nich odwołanie do nowoprojektowanego brzmienia art. 25 ustawy o ABW oraz AW, skutkiem czego opisane uprawnienia nie mogłyby być wykonywane przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Wobec powyższego należy uzupełnić przedmiotowe przepisy o odwołanie do art. 25.

2
paszolatka

p.o. SZEF
Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
płk Dariusz ŁUCZAK